

det. Vi opfatter det sådan, at der bliver gennem-sigtighed. Vi opfatter det sådan, at forældrene aktivt kan deltage i et hjem-skole-samarbejde, som vi har ønsket og håbet at der ville komme noget mere af, så det vil være lettere for forældrene og for lærerne at finde ud af, hvad elevens standpunkt er på et givent tidspunkt.

Jeg ser det som vigtigt. Det vil jo fuldstændig give sig selv, at man som forældre vil kunne indfri de forventninger, der bliver stillet. Så jeg kan ikke se, at det er nødvendigt at bruge sanktioner. Det er sådan, som jeg opfattede Kristeligt Folkepartis ordførers indlæg.

Til fru Marianne Jelved vil jeg sige: Vi har jo hver vores overbevisning, og det også er nogle af de ting, som undertegnede har diskuteret med fru Marianne Jelved.

Lærerne har stadig væk deres metodefrihed, og det er jo overhovedet ikke den, vi går ind og piller ved. Metodefriheden hos lærerne bliver ved med at være der. Det er kun et spørgsmål om indimellem at sætte nogle pejlemærker for at se, hvor langt eleven er nået i undervisningen. Jeg vil også sige, at vi har hver vores ideologi og hver vores overbevisning, og det er et spørgsmål om, hvad man går ind for, og hvad man ikke går ind for, men metodefriheden er så en anden del af det.

Til hr. Aage Frandsen, som jeg ikke har glemt, men jeg har bare taget det i en anden rækkefølge: Det med de nationale mål betyder, at man inden for det samme klassetrin og den samme tidsramme vil have de samme bindende mål fra Gedser til Skagen, sådan at man kan være sikker på, at hver skole opfylder de samme bindende trinmål, og sådan at der ikke er forskellighed i skolerne.

Det er rigtigt, at det er staten, der gør det. Jeg har heller aldrig nogen sinde lagt skjul på, at vi i Dansk Folkeparti syntes var en strålende idé, at man gør det på denne måde, så jeg behøver ikke at stå og forsvare noget. Vi går fuldt ind for det.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det, vi drøfter nu, har intet med metodefrihed at gøre, intet! Den kan vi vende tilbage til i en anden sammenhæng.

Der er bare stor international forskning i og arbejde med at finde ud af, hvordan vi bærer os ad med at give vores børn og unge – det er alle lande, der beskæftiger sig med det – den bedst mulige uddannelse, hvordan vi sætter dem i den bedst mulige læringsproces, hvad der skal til,

for at børn lærer. Det viser sig, at alle de lande, der hidtil har styret med nationale mål ret detaljeret i løbet af skoleperioden og læringsprocessen, nøjagtig som et flertal i Folketinget nu indfører, går fra det, fordi man erkender, at den bedste og mest effektive læring sker, jo større frihed læreren har.

Det har vi også diskuteret under forhandlingerne, så det er ikke nyt, at det er mit synspunkt, men nu har vi altså professor Niels Egelunds ord for det – den samme professor har jo været brugt meget af forligspartierne.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg tror, at fru Louise Frevert hørte korrekt, da jeg brugte ordet sanktioner. Nu er det er ikke, fordi jeg synes, det rent pædagogisk er det, vi står for, men der må i hvert fald være en konsekvens. Jeg går ud fra, at når man på den ene side siger, at der er behov for en opstramning, skal man også følge op på, om den opstramning så reelt sker.

Jeg bliver forvirret, når jeg så efterfølgende hører fru Louise Frevert sige, at der er tale om pejlemærker. Jamen de vejledende trinmål var vel egentlig pejlemærker, hvis man skulle sige det sådan, men nu er de bindende mål blevet pejlemærker.

Kl. 15.55

På den anden side får vi at vide, at vi skal sikre os, at uanset hvor i landet man går i skole, skal hvert barn på samme trin kunne det samme, osv., osv. Hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti mener om de bindende mål? Er det pejlemærker, eller er det noget, vi skal sikre os, eller hvad er det egentlig for en størrelse?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Til fru Marianne Jelved: Det kan godt være, at regeringen har brugt Niels Egelund som supervisor, men Niels Egelund er ikke en, som vi i Dansk Folkeparti bruger. Han har nogle strålende synspunkter, som jeg også kan sympatisere med, men det er ikke en, som vi bruger som supervisor.

Hvad jeg taler om, er planlægning af undervisning og timetallene, der bliver forøget. Så jeg kan ikke forstå, hvad problemet skulle være i, at man går ind og laver de bindende trinmål.

Hvis man endelig undervejs skulle finde ud af, at lovforslaget ikke opfylder de krav, som vi har stillet til det, er der også givet en margen til,